

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 28. SVIBNJA 1950.

BROJ 22

Učitelj sve žrtvuje za bolesne

Javnim istupom Isusovim nastao je opći bolesnički pokret u Palestini. I s pravom je bile tako. Eвангелисте zorno crtaju te obilno gibanje među Židovima i poganimima. Sa svih strana grnuli su za Isusom i zdravi i bolesnici svake vrste. Sv. Marko govori: »I kad prijedoh preko jezera, dođoh u Genezaret i ondje pristadoh. I kad izadoh iz ladice, odmah ga upoznaše. I oprašče sav onaj kraj i počeh na posteljama donositi bolesnike, gdje su čuli, da je došao« (Mrk. 6, 55).

Kad bi Isus ujutro slišao s brda, na kom je sproveo cijelu noć u molitvi, već su pod brdom stajali i ležali bolesnici i čekali na Nj: »Kad siđe s gore, pođe za Njim silan svijet. I gle, govahu: pristupi i klanjaj se Mu se govoreći: Gospodine, ako hoćeš, možeh me očistiti. I pruživši ruku dočeah ga se govoreći: Hoću, očisti se! I odmah se očisti od svoje gube« (Mt 8, 1-3).

»I kad je izlazio iz Jerihoma On i Njegovi učeniči i mnogi narod. Bartimej, sin Timejev, prosjak slijepac, sjedio je kraj puta. I čuši, da je to Isus Nazarećanin, stade vikati: Isuse, sine Davidov, smiluj mi se! I mnogi su ga korili da zašut. A on je vikao još jače: Sine Davidov, smiluj mi se! Tada stade Isus i zapovijedi: Dozovite ga. I dozvaše slijepca govoreći mu: Uzjad se, ustani, zovu te. A on zbaciši svoju haljinu, skoči i dođe k Isusu. I prozboriši Isus reče mu: Što hoćeš, da ti učinim? Slijepac Mu reče: Gospodine moj, daj da progledam. Tada mu reče Isus: Idi, vjera tvoja pomože ti. I odmah progleda i pođe za Njim« (Mrk 10, 46-52).

»I kudgod je išao u sela ili u gradove ili u zaseoke, po trgovima su stavili bolesnike i molili Ga, da se barem dotaknu skuta od Njegove haljine. I svi su ozdravili, koji Ga se doticala« (Mrk 6, 56).

»Kad je On učio u jednoj zbornici u subotu, gdje, ondje je bila žena, koju je duh učinio bolesnom već osamnaest godina, sva se zgričala i nije se mogla nikako ispraviti. Kad je vidje Isus, dozva je k sebi i reče joj: »Ženo, izliječila si se od svoje bolesti. I stavi na nju ruke, i odmah se ispravila i slavljah Bog« (Lk 13, 10-13).

»I poslije nekoliko dana uđe opet u Kafarnaum. I čulo se, da je u kuće. I sabrali se mnogi tako, te nisu imali mjesta ni pred vratima i govorio im je riječ. Tada dođu k Njemu noseći uzetoga, a nosila ga četvorica. I jer nisu mogli od naroda, da ga donesu k Njemu, otkriše krov, gdje je On bio, i kroz otvor, koji tako načinise, spustiše postelju, na kojoj je uzeti ležao. Kad vidje Isus

njihovu vjeru, reče uzetome: Sinko! opraštaji ti se grijehi tvoji... ustani, uzmi postelju svoju i pođi kući svojoj. I on odmah usta« (Mrk 2, 1-5, 11-12).

»I neka žena, koja je bila bolesna od tečenja krvi dvanaest godina, te koja je sve svoje potrošila na liječnike, i nijedan je nije mogao izliječiti, pristupi straga i dočeah se skuta haljine Njegove i odmah joj presta teči krv... A On j' reče: kćeri, vjera tvoja ti je pomogla, idi s mirom« (Lk. 8, 43-44, 48).

»Kad dođe Isus u kuću Petrovu, vidje njegovu punicu, gdje leži satvena od groznice. I dočeah se njezine ruke, i pusti je groznica. I ona usta te Mu poslušivaše« (Mt. 8, 14-15).

»Kad dođe na drugu stranu, u kraj Gadarenski, sretoše ga dva opsjednuta, koji su dolazili od grobova veoma bijesni, te nitko nije mogao proći onim putem. I gle, povikaše: Što imaš Ti s nama, Sine Božji? Zar si došao da nas r' tiš prije vremena?... I On im reče: Podite! Oni izadoh i otiđoh u svinje« (Mt. 8, 28-29, 30).

Isus bi cijeli dan propovijedao. Vani u polju. Na uzvisinama i proplancaima bregova. U pustinji. Na obali jezera. Onda bi ušao u sela i zaseoke. Tada su brzo donijeli sve bolesnike iz kuća. Položili ih na obje strane ulice. I sav je narod, koji je iza njih stajao, molio Čudotvorca, da

prođe ulicama i postavlja ruke na pojedince i ozdravi ih (Mrk 1, 32).

I bolesnici iz daljine su molili, da ih ozdravi: »Kraljevski činovnik, čiji je sin bolovao u Kafarnaumu... otiđe k Njemu (u Galileju) i moljaše Ga, da siđe i da mu izliječi sina, jer bijaše na umoru... Reče mu Isus: »Idi, sin tvoj živio« (Iv. 4, 46-50).

Poganki iz Sirofencije moljaše Ga, da istjera zlog duha iz njezine kćeri. I On ga istjera. »I dođe jedan od predstojnika zbornice po imenu Jair... i vrue Ga moljaše, govoreći: Moja kćerka umire. Dođi, stavi ruku na nju, da ozdravi i živio« (Mrk 5, 22-23).

Tako je to bilo dan na dan, svaki dan. U tri godine javnoga Isusova djelovanja. I Židovi i pogani su dolazili i donosili bolesnike. I molili su za bolesne rođake, koji su ostali kod kuće.

Nigdje nismo čitali, da Bog-Covjek ne bi imao vremena za bolesnike. Pa bio On svojim putovanjima i propovijedanjem, ne znam kako umoran, za siromašne bolesnike i za djecu je imao uvijek vremena. Bolesni i djeca su bili Njegovi ljubimci. Bolesnicima i djeci je posvećivao osobiti dio Svojeg kratkotrajnog neprocjenjivo dragocjena života, kojega je sproveo na ovoj zemlji.

Sve je žrtvovao za bolesnike i djecu. I vrijeme i umor i teškoće svoga zemaljskoga života. Toliko ih je ljubio.

DUH ISTINE

Spasitelj je najviješće dolazak Učitelja, Duh Istine. Znao je da su ljudi slabi, ako u svojim nevoljama ne prime božansku pomoć. Ali nebeska snaga pridžle i klonula srca, rasvijetljahu zbunjenu misao. Samo u Duhom Istine u duši Njegovi će učenici izdržati teške dane, što dolaze. Samo s Učiteljem, koji će svjedočiti za Boga-Covjeka, ljudi će podnijeti progolstva i sablazni i ostati vjerni Božjoj Istini.

Spasiteljeva objava ispunila se ubrzo, kao što se sve ispunilo, što je On govorio. Apostoli su prenijeli svijetom dnevno evanđelje, ali su podnijeli i muke i nevolje i samu mučeničku smrt. Što je bilo ljudski slabo u njima, bilo je pobljedenje dolaskom Učitelja; što se u tijelu epralo čemernim knušnjama, uzmaklo je pred veličinom Duha, koji je vodio njihove puteve. I kroz mnoga stoljeća bila je uvijek tako. Spasiteljevi mislonari odlažili su u daleke zemlje, među ljude, koji nikada nisu čuli za Krista, i pomoću neba, oni su stvarali dvina djela kršćanske poštivnosti i ljubavi. Mnogi i mnogi slabiji, prestrašeni samim privedjenjem opasnosti, prolazili su kroz strahote zemaljskih bol, a da nisu ispuštili iz ruku svijetli stijeg Kristove nauke. U sva vremena, ljudi su se borili protiv svojih slabosti i postajali jači, jer je njihove molitve blagoslivljala snaga božanske Duha. Nikada nije čovjek sam po sebi dovoljno snažan i otporan, da ustrane u dobrim namjerama, ako mu

Bog ne daruje oslon u tegobama, u svojoj priučitosti. Nikada se nitko od nas ne može pridžeti, kada posrne, ako milost Božja ne djeluje na naša srca, da spoznamo istinu.

Do dobri Spasitelj nije nas napustio, kad se po završetku svoga zemaljskog puta vraćao u vječno kraljevstvo. On, koji je znao sve, što susreće čovjeka u životu, daje nam također i veliku utjehu svojih visina. Molimo Duha Istine, da siđe u naša srca, da praj naša nastojanja i naša djela i tada smo sigurni, da je Bog s nama i mi u Njemu, u svim našim danima, i u vječnosti.

DUHOVSKO PROSTENJE (28. VJ) na Sv. Duhu u Zagrebu

Devetnaest Duhu Svetomu avake večer od 19. do 27. svibnja u 19 sati. Blagdan Duhoava: U 5 sati počinje propovijedanje. Svakoga se sata služi sv. Misa. Propovijed u 6 i 9 sati. — U 10 sati propovijed i pjevana svečana sv. Misa. Posljednja sv. Misa u 11.30 sati. — U 18.30 sv. Misa, propovijed i blagoslov s Presvetim.

Duhovski ponedjeljak: U 5 sati počinje ispovijedanje. Svete Mise avakoga sata. U 8 i 9 sati tih sv. Mise u crkvi sv. Duha. — U 10 sati propovijed i svečana sv. Misa. Posljednja sv. Misa u 11.30 sati. — U 18 sati u crkvi sv. Duha večernjaka sa proštenjare. — U 18.30 sati svečana sv. Misa, propovijed i blagoslov.

»Duh Gospodnji napuna svemir; i onaj koji sve obuhvaća, čuje svaku riječ, Aleluja, Aleluja, Aleluja.«

(Mudr. 1, 7)

Ljubav prema rođacima

Naravno je, da ljubimo svoje rođake, koji su nam po krvi i po svakidnjem životu bliži od svih ljudi. No ta ljubav nije uvijek u skladu sa zakonima ljubavi Božje. Zato nas može da odučeli od puta savršenstva, jer se taj put ravna po zakonima nadnaravne ljubavi.

Krist nam to govori riječima Evanđelja: »Ako tko dođe k meni, a ne irazi na oca i na mater i na ženu i na dijete i na brata i na sestru; da i ne samoga sebe, ne može biti moj učenik, pa drugom zgodom: »Svaki koji ostavi kuću, brata, sestru, oca, mater, djete i polje poradi imena mogega, primit će strogojku za to, i baštinit će život vječni. Ako dakle ne može biti učenik Kristov, koji se nije riješio neuredne ljubavi prema rođacima, to znači da je takova neuredna ljubav velika zapreka za savršenost.

Istukstvo dokazuje, da ih ima mnogo, koji se radi neuredne ljubavi prema rodu otuđuju Bogu, zapleću preko mreže u vremenite poslove, odnose, prepreke i gube ljubav za pokojnost i što je još žalosnije, iz ljubavi prema djeci i ostalim rođacima strovaljuju u propast svoju vlastitu dušu time, što je karljaju nepravednim i nedovoljnim dobrotom i imetkom, da djecu što bolje opskrbe. Može li takav da ide putem kršćanskog savršenstva?

Ima dvije vrsti ljubavi prema rođacima. Prva je ljubav je narav zasadija u srca ljudska. Svaki roditelj ljubi ne, odoljivo svoje dijete kao što i svako dijete svoje roditelje. Ako se ova naravna ljubav upravlja zakonima razuma ona je uredna i krepkosa. Prelazi li razumne granice, pada u pogrešku i može da bude uzrok mnogih grijeha, pa i vječne propasti — Druga je ljubav ona, koju propisuje kršćanski zakon i koja se po njemu ravna. Kao što nam on propisuje, da ljubimo bližnjega radi Boga, koji je početak, svršetak i blaženstvo svih ljudi, tako nam propisuje, da ljubimo i rođake radi Boga. I to još jače nego ostale. Takova kršćanska ljubav prema blizom rodu je zaslužna i ne može da škodi savršenstvu. Što više, ona je kadra poticati na krepkostat život, jer sama po sebi vodi k Bogu.

Po zakonu kršćanske ljubavi roditelji treba da u svom djetetu gledaju ne samo svoje dijete, nego i dijete Božje. U njemu je osim tjelesnog života i život vrhunaravnog života milosti. Uzađati ga dakle za Boga, to je prva zadaća, a druga je, uzgojiti njegov tjelesni i duhovni život za zemaljske svrhe. Ova druga zadaća treba da bude podvrgnuta prvog. Ljubav prema Bogu nalaze roditelji, da dijete poučavaju u kršćanskom nauku, da ga vode u crkvu i praktički upućuju, kako će očitovati svoju vjeru i ljubav prema Bogu molitvom i dobrim djelima, da budu naj njegovim mišljenjem, riječima i vladom, njem, da ga karaju, kad hoćime zabuditi i da ga kazne, ako hoćime pogriješiti. Neka im bude u uzgoju dječji vrhovni zakon volja Božja i neka smatraju najvećim zlom, kad djeca rade protiv volje Božje.

Po zakonu kršćanske ljubavi djeca treba da u roditeljima gledaju zastupnike Božje, i da ih kao takove ljube, štiju i u starosti pomažu. Ljubav tu treba da osobito pokažu prema starijim i bolesnim roditeljima, da ih u bolesti duple, da njihove staračke pogreške strpljivo smose, da za njih ako ima žrtvovati i zdravlje i imetak, pa i život svoj, ako treba, i da se sve stoga, jer su oni za djecu namjesto Boga.

Slično se treba vladati i prema ostalim rođacima.

